Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36640
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

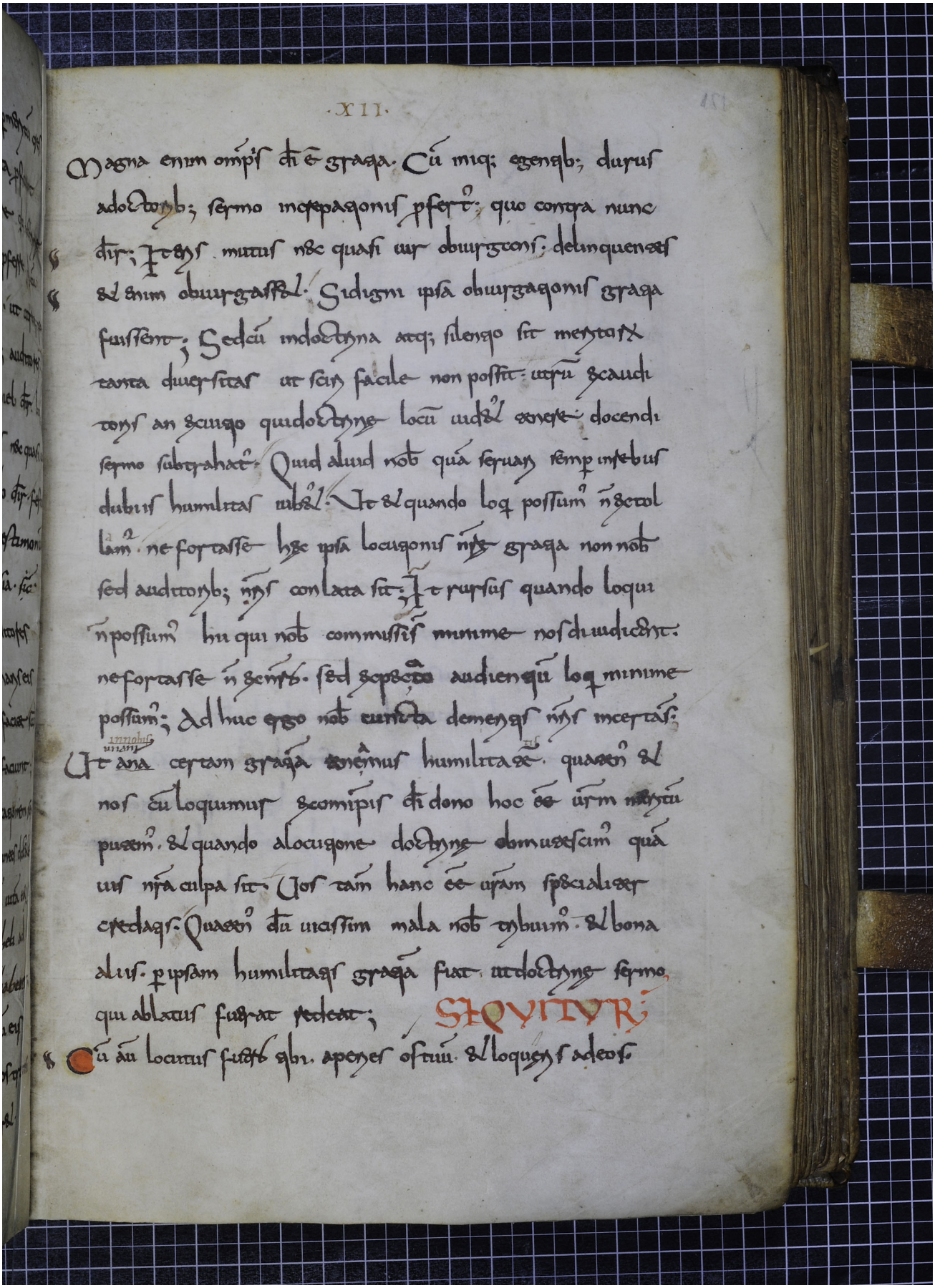

·XII·

Magna enim omnis dei gratia. Cum mihi egentibus durus
adoctoribus sermo impertationis profertur quo contra nunc
dicitur: Ecce mutus nec quasi mur obmurescens delinquentes
et enim obmurgasset. Si digni ipsa obmurgationis gratia
fuissemus; Sed cum indoctrina atque silentio sit meritis
tanta diuersitas ut sciri facile non possit utrum scandi
tonis an scandio quidoctrine locum uidet esse docendi
sermo subtrahatur. Quid aliud nobis quia seruari semper in tebris
dubiis humilitas iubet. Ut et aliquando loqi possumus ne scrol
lamus. ne fortasse hec ipsa locutionis nisi gratia non nobis
sed auditoribus nisi collata sit. Et rursus quando loqui
nn possumus hii qui nobis commissis minime nos diiudicent.
ne fortasse in sentiamus. sed sospecta audientium loqi minime
possumus; Ad huc ergo nobis cuncta dementes nisi incertas.
Ut ana certam gratia teneamus humilitate. quatenus et
nos cum loquimur secundum pis dei dono hoc ee uirtutem mentis
puratam. et aliquando a locutione doctrine obmutescamus quia
uis nisi culpa sit. Nos tam hanc ee uirtutem specialiter
credatis. Quatenus dum uicissim mala nobis tribuimus. et bona
alius. per ipsam humilitatis gratia fiat. ut doctrine sermo
qui ablatus fuerat redeat; SEQVITVR;
Cum autem locutus fuerit ibi. aperies ostium. et loquens ad eos.